

Nyilatkozatok.

A pártvezetőség határozata és Lukács György elvtárs közlése.**

A Magyarországi Szocialista Párt vezetősége a következő határozatot hozta:

Nyilatkozat. A Magyarországi Szocialista Párt vezetősége csütörtöki ülésén az „Ember” című lap legutóbbi számában „Máca” címen megjelent cikk ügyét tárgyalta, amelyben Lukács György népbiztos elvtársat *minősíthetetlen és hazug támadás érte.* A párt vezetősége a legélesebben visszautasítja és elítéli ezt a támadást és teljesen azonosítja magát Lukács György népbiztos elvtárssal, aki eddigi működésével teljesen beigazolta, hogy joggal került a munkásmozgalomban őt megillető helyre. Mivel pedig az „Ember” szerkesztője, Göndör Ferenc elvtárs azonosítja magát a jelzett minősíthetetlen támadásokkal, a párt vezetősége a Kormányzótanácsnak *a nevezett lap beszüntetését javasolja.*

Lukács György elvtárs, közoktatásügyi népbiztos a következőket közli:

Kizárólag a jóhiszemű, de a tények rosszhiszemű beállítása folytán tájékozatlan olvasók fölvilágosítására, nem pedig a vezetésem alatt álló népbiztosság vagy a magam politikájának védelmére, kijelentem a következőket:

1. A „Ma“ című folyóirat nem hivatalos orgánuma a közoktatásügyi népbiztosságnak és nem is lesz. A „Ma“ körül csoportosult írókkal és művészi irányukkal sem több, sem kevesebb közösséget nem vállal a közoktatásügyi népbiztosság, mint minden más, *becsületes és jóhiszemű* művészi akarással. Mácza Jánost pedig rendezőséget tanulni, volontairnek küldte a Nemzeti Színházba.

Eddig egyetlen hivatalos nyilatkozat vagy intézkedés sem történt, amely a „Ma“ különös portálását bizonyíthatja. Aki tehát ezen az alapon támad, az vagy ostoba, vagy rosszhiszemű és irodalmi csomagolásban politikai bombát hajít.

2. Balázs Bélának soha semmi köze sem volt a „Ma“-hoz. Ő tiz év óta a „Nyugat“ munkatársa. Egyébként a közoktatásügyi népbiztosság *nem költöket, hanem hivatalnokokat* alkalmazott, akiknek hivatalbeli munkássága szabad kritika tárgya. Szabad kritika tárgya irodalmi munkásságuk is. De aki egy hivatalnok hivatalos intézkedéseiről úgy mond kritikát, hogy a verseit és drámáit szidja, az vagy ostoba, vagy rosszhiszemű és irodalmi csomagolásban politikai bombát hajít.

3. A közoktatásügyi népbiztosság semmiféle iránynak vagy pártnak irodalmát hivatalosan támogatni nem fogja. A *kommunista* kulturprogram csak jó és rossz irodalmat különböztet meg és nem hajlandó sem Shakespearet, sem Göethet félredobni azon a címen, hogy nem voltak szocialista írók. De nem hajlandó arra sem, hogy szocializmus címen ráeressze a dilletantizmust a művészetre. A *kommunista kulturprogram* az, hogy a legmagasabb és legtisztább művészetet juttassa a proletariátusnak és nem fogja engedni, hogy politikai eszközzé rontott vezércikk-poézissel pusztítsák az izlését. A politika csak eszköz, a kultura a cél.

Ami tiszta irodalmi érték, azt támogatni fogja a közoktatásügyi népbiztosság, bárhol-
nan jön is és csak természetes, hogy elsősor-
ban fogja támogatni a proletariátus talajában
nőtt művészetet — amennyiben művészet.

A közoktatásügyi népbiztosság irodalompoli-
tikai programja egyébként az, hogy az írók
kezébe teszi az irodalom sorsát, irányítását.
(De az írókéba és nem hírlapírókéba és álhir-
lapírókéba.)

A közoktatásügyi népbiztosság nem akar
hivatalos művészetet, de nem akarja a párt-
művészet diktatúráját sem. A politikai szem-
pont még sokáig kiválasztó szempont marad,
de nem diktálhatja az irodalmi termelés irá-
nyát. Csak szűrő legyen, ne egyetlen forrás!

A közoktatásügyi népbiztosság eddig még
nem avatkozott bele az irodalmi életbe; vég-
eredményben pedig az írók szervezetére bizza
majd az irányítást. Aki tehát itt támadja meg,
rágalmazva, az vagy ostoba, vagy rosszhiszemű
és irodalmi csomagolásban — igen is — politi-
kai bombát hajt!

Ami pedig az én és a mások szocializmusát
illeti, mindenkor alávetem magamat a prole-
tariátus összessége akaratának és sohase tar-
tottam magamat másnak, mint ez akarat sze-
rény végrehajtójának. De a marxizmust és a
marxista politikát illetőleg nem vagyok haj-
landó sem kioktatást, sem tanácsokat elfo-
gadni. Legkevésbé pedig azoktól (akár nyil-
tan, akár mások mögé elbujva jelentkeznek),
akiknek „rég” marxista múltja nem produkált
mást, mint a szocializmus kispolgári elvizenyő-
sítését és a proletár osztályöntudat elhomályo-
sítását, olyanoktól, akiknek szocialista lelkiis-
zészszakadt és az imperializmus szolgálatában
testvérháboruban ontotta vérének. A kommunista
mozgalommal szemben való olyan ugynevezett
szimpatizálókkal, akik a mi küzdelmünket
csak föltűnést keltő riportokra és a burzsoázia
szenzációéhségének kielégítésére használták
föl, szóba sem állók.

Lukács György
közoktatásügyi népbiztos.

Ezekkel a nyilatkozatokkal — bár nagyon
sok elvtársunk részt akart venni a vitában
— a „Máczsa” címmel megindított polémiát be-
fejezzük. Félreértések eloszlatására ki kell
jelenteniünk, hogy a Népszava csak az iro-
dalmi bírálatnak adott helyet, de nem azo-
nosította magát azokkal a vádakkal, amelye-
ket Lukács népbiztos elvtárs ellen emeltek.

Népszava
4/18